

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

67. Cap. De Zelo animarum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

stergunt ; de sordibus animæ vix, aut ne vix quidem solliciti.

Dixeris, quidquid lubet ; ineffabilis cæcitas est, magis de vestimentis, quam de animâ laborare.

Anima cæteris omnibus longè præferenda est. *Quid prodest homini, ait CHRISTUS Si mundum universum lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur, aut quam dabit homo commutationem pro anima sua.*

Animâ perditâ, cuncta sunt perditâ. *Vbi salutis damnus est exclamat S. Eucherius, illic utique jam lucrum nullum est.*

CAPVT LXVII.

DE ZELO ANIMARVM.

S. *Theresiam* deficiebant verba, quibus suis inculcaret Zelum animarum. *Cor meum, inquiebat, scinditur, ubi tot animas video interire*

Si unquam conspexisses animæ pulchritudinem (dicebat aliquando conscientia suæ arbitro S. Catharina Senensis) pro certo habeo, mille mortes lubenter te aditurum, ut illam in calum perduceres.

Qui omnium salutem desiderat, eique procurandæ operam navat, suum in omnes

nes amorem non obscure demonstrat.

Præstat omnes diligere, quàm ab omnibus diligi; qui enim eo, quo par est, modo unumquemque diligit, salutem suam consequetur; non verò propterea salvus erit, quòd ab unoquoque diligatur.

Da mihi inquit S. Chrysostomus (a) *Unum aliquem, qui virtutis studio sese quotidianis jejunijs maceret, qui cubet in durâ humo, qui corpusculum flagris fatiget, atterat, & propè conficiat, quique in se parcus, in pauperes effusus & ferè prodigus omnia bona sua in eos effuderit, non tantum merebitur, quantum qui unicam animam ad amorem Dei excitaverit.*

Plus est animam vel unam Cælo transcribere, quàm montes transferre, & mortuos in vitam revocare.

Qui salutis, unius dumtaxat animæ, author est, majorem Deo parit gloriam quàm est illa, quàm universa cunctorum hominum bona opera hinc unquam ei attulerunt, atque allatura sunt.

Etenim omnium bonorum operum, quæ peracta sunt, & usque ad mundi conflagrationem peragentur, numerus iniri valet; at verò actus charitatis, laudis, adorationis, gratiarum actionis, quos vel una anima ope tuâ Cælo reddita, æternùm eliciet,

(a) De vera Sap.

eliciet, numerari nequaquam possunt; quia numero & fine carent.

Sic etiam, qui à sempiterno interitu animam vindicat, pluribus sceleribus, quàm, quæ unquam hîc perpetrata fuerunt, & perpetranda sunt, obicem ponit; hæc enim omnia ad certum numerum redigi possunt.

Blasphemix verò, quas vel una anima per te ex averni ore, ac faucibus erepta, atque servata in Deum evomisset, omnem numerum excedunt; quia finem nesciunt.

Nullum, inquit S. Gregorius, omnipotenti Deo tale est Sacrificium, quàm zelus animarum.

In salutem itaque animarum toto peccatore incumbere: divina enim gloria mirabiliter augetur, dum ovis perdita ad Christi ovile reducitur.

CAPVT LXVIII.

Quis modus animas lucrandi.

A Nimas lucrari possumus corporis afflictationibus hunc in finem susceptis,

S. Franciscus Xaverius corpus suum inflicti-